

Het mirakel

Oscar was twee jaar en hij liep nog steeds niet.

Dat hij een koppig kereltje was, hoefde je zijn moeder Julia niet te vertellen.

'Hij lag al dwars van in de wieg,' zuchtte ze vaak.

De borst had Oscar resoluut geweigerd. Zelfs een fopspeen was niet aan hem besteed.

Julia gaf zichzelf de schuld van het loop-probleem.

'Die slappe beentjes komen zeker door de eindeloos aangelengde koemelk in zijn flessen,' vertrouwde ze haar vriendinnen toe.

Oscar leidde zijn eigen speciale leventje. Hij sliep als zijn broertjes naar school waren. 's Nachts hield hij iedereen wakker met zijn sappig gebrabbel.

'Tateren, dat kan hij,' vertelde Julia met enige trots aan haar klanten. 'Op een dag verkondigt hij hopelijk dat hij zal lopen.'

In 'De groentenkorf' werd nooit smalend gelachen om het leed van een ander. Geroddell liet Julia niet toe. De klanten overstelpten haar met ideeën. Het zotste eerst, maar altijd goed bedoeld.

'Onze Julien begon maar te lopen toen hij eens een flink pak rammel kreeg van zijn vader,' probeerde dikke Dora te helpen.

'Geef hem elke dag een biefstuk. In kleine stukjes gesneden, wel te verstaan. Dat zal zijn gestel versterken.' Van deze wijze raad zou Pauline van de slager ook niet meteen armer worden.

'Zijn voetjes baden in lauw water met verse paardenmest. Zal ik er meebrengen?' pleitte boerin Magda enthousiast.

'Die kleine is gewoon lui. Geduld brave vrouw, met Gods hulp komt alles in orde.' Aldus Mijnheer Pastoor, toen hij kwam polsen of Julia voor eieren kon zorgen voor het aanstaande Paasfeest.

Het was Goede Vrijdag, omstreeks drie uur in de namiddag. Zoals elke gelovige huisvrouw halverwege de twintigste eeuw, maakte Julia zich klaar om enkele weesgegroetjes te bidden. Ze nam Oscar op de arm. Hij zat al een uurtje braaf te spelen met enkele wortels en een savooikool. Net toen Julia haar winkeldeur op slot wilde draaien, stapte Fietje binnen.

'Moet die kwezel niet in de kerk zijn,' vroeg Julia zich zuchtend af.

Ze plaatste Oscar op de toonbank. Hij kruiste zijn beentjes en met zijn lichtgrijze blik keek hij de buurvrouw verwonderd aan.

'Is dat manneke niet te groot om daar te zitten?'

Daarop uitte Julia nogmaals haar frustratie, terwijl ze twee sneetjes jonge kaas afwoog.

Fietje schudde verward haar piekharen. Met een magere vinger prikte ze in de billen van Oscar, die angstig begon te piepen.

'Dit ventje heeft de hulp nodig van het Heilig Sacrament.'

Julia bad in stilte enkele schietgebedjes. Zou ze het advies van Fietje opvolgen? Durfde ze dit wel?

Op Paaszondag toog de familie naar de hoogmis van tien uur. Iedereen op zijn paasbest uitgedost. De jongens huppelden voorop. Moeder Julia volgde aan de arm van vader Kamiel, die Oscar in zijn nek droeg. De peuter voelde zich de koning te rijk en kwijlde vrolijk zijn verhaal.

'Bij de Consecratie, geef je de kleine aan mij,' had Julia haar man bezworen.

'Jaja, goed,' had Kamiel toegestemd, blij dat hij niet de hele dienst Oscar op schoot moest houden.

Het ultieme moment was bijna aangebroken. Julia zweette onder haar wintermantel. Ze kneep haar ogen stijf dicht en hield krampachtig haar adem in. Nu of nooit.

De pastoor hief de kelk omhoog. De misdienaren klingelden verwoed met de koperen bellen.

'Lieve Heer, maak alstublieft dat mijn kind loopt.'

Julia hield Oscar omhoog met uitgestrekte armen. Het jongetje schrok en hield zich stokstijf. Wanhopig en verward, realiseerde Julia zich dat vele ogen op haar gericht waren. Gelukkig dreef een wolk wierook hun richting uit, die enigszins het ongewone schouwspel omfloerste.

‘God, moge mijn gebed verhoord worden,’ prevelde Julia later zacht.

Oscar stond nu tussen haar benen in en leunde met zijn mollige lijfje tegen haar aan.

Julia trilde van kop tot teen. Ze durfde niet meer te bewegen en Oscar evenmin.

Kamiel keek Julia niet begrijpend aan. De broertjes vonden dat hun moeder er verdacht bleek uitzag.

De Paasviering was ten einde. Mijnheer Pastoor gaf de zegen en wenste zijn parochianen een Zalige Hoogdag.

Oscar legde zijn knuistje in de hand van zijn moeder. Julia keek hem verwaasd aan.

‘Kom?’ vroeg hij ongeduldig.

Hij liep!

‘Het mirakel’ werd nog vele keren naverteld in de groentenwinkel. Het bleek zelfs goed voor een stijging van de verkoop.

Vanaf die dag kreeg Fietje elke week zes eieren gratis.

Mieke Vandromme